श्रीवेङ्कटेश सुप्रभातम्

अथ श्रीवेङ्कटेश सुप्रभातम् ।

कौसल्या सुप्रजा राम पूर्वा सन्ध्या प्रवर्तते ।
उत्तिष्ठ नरशार्दूल कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥ १॥

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द उत्तिष्ठ गरुडध्वज ।
उत्तिष्ठ कमलाकान्त त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥ २॥

मातस्समस्त जगतां मधुकैटभारेः
वक्षो विहारिणि मनोहर दिव्य मूर्ते ।
श्रीस्वामिनि श्रितजन प्रिय दानशीले
श्रीवेङ्कटेश दयिते तव सुप्रभातम् ॥ ३॥

तव सुप्रभात मरविन्द लोचने
भवतु प्रसन्न मुख चन्द्र मण्डले ।
विधि शङ्करेन्द्र वनिताभि रर्चिते
वृषशैलनाथ दयिते दयानिधे ॥ ४॥

अत्र्यादि सप्त ऋषय स्समुपास्य सन्ध्यां
आकाश सिन्धु कमलानि मनोहराणि ।
आदाय पादयुग मर्चयितुं प्रपन्नाः
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ ५॥

पञ्चाननाब्ज भव षण्मुख वासवाद्याः
त्रैविक्रमादि चरितं विबुधाः स्तुवन्ति ।
भाषापतिः पठति वासर शुद्धि मारात्
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ ६॥

ईषत्प्रफुल्ल सरसीरुह नारिकेल-
पूगद्रुमादि सुमनोहर पालिकानाम् ।
आवाति मन्द मनिल स्सह दिव्य गन्धैः
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ ७॥

उन्मील्य नेत्र युग मुत्तम पञ्जरस्थाः
पात्रा वशिष्ट कदलीफल पायसानि ।
भुक्त्वा सलीलमथ केलिशुकाः पठन्ति
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ ८॥

तन्त्री प्रहर्ष मधुर स्वनया विपञ्च्या
गाय त्यनन्त चरितं तव नारदोऽपि ।
भाषा समग्र मसकृ त्करचार रम्यं
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ ९॥

भृङ्गावली च मकरन्द रसानुविद्ध-
झङ्कार गीत निनदैः सह सेवनाय ।
निर्यात्युपान्त सरसी कमलोदरेभ्यः
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ १०॥

योषागणेन वरदध्नि विमथ्यमाने
घोषालयेषु दधि मन्थन तीव्र घोषाः ।
रोषात्कलिं विदधते ककुभश्च कुम्भाः
शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ ११॥

पद्मेश मित्र शतपत्र गतालि वर्गाः
हर्तुं श्रियं कुवलयस्य निजाङ्ग लक्ष्म्या ।
भेरी निनाद मिव बिभ्रति तीव्र नादं

शेषाद्रि शेखर विभो तव सुप्रभातम् ॥ १२॥

श्रीमन्नभीष्ट वरदाखिल लोक बन्धो
श्री श्रीनिवास जगदेक दयैक सिन्धो ।
श्रीदेवता गृह भुजान्तर दिव्य मूर्ते
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १३॥

श्रीस्वामि पुष्करिणिकाऽऽप्लव निर्मलाङ्गाः
श्रेयोऽर्थिनो हर विरिञ्चि सनन्दनाद्याः ।
द्वारे वसन्ति वरवेत्र हतोत्तमाङ्गाः
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १४॥

श्रीशेषशैल गरुडाचल वेङ्कटाद्रि
नारायणाद्रि वृषभाद्रि वृषाद्रि मुख्याम् ।
आख्यां त्वदीय वसते रनिशं वदन्ति
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १५॥

सेवापराः शिव सुरेश कृशानु धर्म-
रक्षोऽम्बुनाथ पवमान धनाधिनाथाः ।

बद्धाञ्जलि प्रविलस न्निजशीर्ष देशाः
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १६॥

धाटीषु ते विहगराज मृगाधिराज-
नागाधिराज गजराज हयाधिराजाः ।
स्वस्वाधिकार महिमाधिक मर्थयन्ते
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १७॥

सूर्येन्दु भौम बुध वाक्पति काव्य सौरि-
स्वर्भानु केतु दिविषत् परिषत् प्रधानाः ।
त्वद्दास दास चरमावधि दासदासाः
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १८॥

त्वत्पाद धूलि भरित स्फुरितोत्तमाङ्गाः
स्वर्गापवर्ग निरपेक्ष निजान्तरङ्गाः ।
कल्पाग माकलनयाऽऽकुलतां लभन्ते
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ १९॥

त्वद्गोपुराग्र शिखराणि निरीक्षमाणाः

स्वर्गापवर्ग पदवीं परमां श्रयन्तः ।
मर्त्या मनुष्य भुवने मति माश्रयन्ते
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २०॥

श्रीभूमि नायक दयादि गुणामृताब्धे
देवाधिदेव जगदेक शरण्यमूर्ते ।
श्रीमन्ननन्त गरुडादिभि रर्चिताङ्घ्रे
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २१॥

श्रीपद्मनाभ पुरुषोत्तम वासुदेव
वैकुण्ठ माधव जनार्दन चक्रपाणे ।
श्रीवत्स चिह्न शरणागत पारिजात
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २२॥

कन्दर्प दर्प हर सुन्दर दिव्यमूर्ते
कान्ता कुचाम्बुरुह कुड्मल लोलदृष्टे ।
कल्याण निर्मल गुणाकर दिव्यकीर्ते
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २३॥

मीनाकृते कमठ कोल नृसिंह वर्णिन्
स्वामिन् परश्वध तपोधन रामचन्द्र ।
शेषांश राम यदुनन्दन कल्किरूप
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २४॥

एला लवङ्ग घनसार सुगन्धि तीर्थं
दिव्यं वियत्सरिति हेम घटेषु पूर्णम् ।
धृत्वाऽऽद्य वैदिक शिखामणयः प्रहृष्टाः
तिष्ठन्ति वेङ्कटपते तव सुप्रभातम् ॥ २५॥

भास्वा नुदेति विकचानि सरोरुहाणि
सम्पूरयन्ति निनदैः ककुभो विहङ्गाः ।
श्रीवैष्णवास् सतत मर्थित मङ्गलास्ते
धामाश्रयन्ति तव वेङ्कट सुप्रभातम् ॥ २६॥

ब्रह्मादयस् सुरवरास् समहर्षयस्ते
सन्तस् सनन्दन मुखास्त्वथ योगिवर्याः ।
धामान्तिके तव हि मङ्गल वस्तु हस्ताः
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २७॥

लक्ष्मी निवास निरवद्य गुणैक सिन्धो
संसार सागर समुत्तरणैक सेतो ।
वेदान्त वेद्य निजवैभव भक्तभोग्य
श्रीवेङ्कटाचलपते तव सुप्रभातम् ॥ २८॥

इत्थं वृषाचलपते रिह सुप्रभातम्
ये मानवाः प्रतिदिनं पठितुं प्रवृत्ताः ।
तेषां प्रभात समये स्मृतिरङ्ग भाजां
प्रज्ञां परार्थ सुलभां परमां प्रसूते ॥ २९॥
॥ इति वेङ्कटेश सुप्रभातम् ॥

अथ वेङ्कटेश स्तोत्रम् ।
कमला कुच चूचुक कुङ्कुमतो नियतारुणि तातुल नीलतनो ।
कमलायत लोचन लोकपते विजयी भव वेङ्कट शैलपते ॥ १॥

सचतुर्मुख षण्मुख पञ्चमुख- प्रमुखाखिल दैवत मौलिमणे ।
शरणागत वत्सल सारनिधे परिपालय मां वृषशैलपते ॥ २॥

अतिवेलतया तव दुर्विषहैः अनुवेल कृतै रपराध शतैः ।
भरितं त्वरितं वृषशैलपते परया कृपया परिपाहि हरे ॥ ३॥

अधिवेङ्कट शैल मुदारमते- र्जनताभि मताधिक दानरतात् ।
परदेवतया गदिता न्निगमैः कमलादयितान्न परं कलये ॥ ४॥

कलवेणु रवावश गोपवधू- शतकोटि वृतात्स्मर कोटि समात् ।
प्रति वल्लविकाभि मतात् सुखदात् वसुदेव सुतान्न परं कलये ॥ ५॥

अभिराम गुणाकर दाशरथे जगदेक धनुर्धर धीरमते ।
रघुनायक राम रमेश विभो वरदो भव देव दया जलधे ॥ ६॥

अवनी तनया कमनीय करं रजनीकर चारु मुखाम्बुरुहम् ।
रजनीचर राज तमो मिहिरं महनीय महं रघुराम मये ॥ ७॥

सुमुखं सुहृदं सुलभं सुखदं स्वनुजं च सुकाय ममोघ शरम् ।
अपहाय रघूद्वह मन्य महं न कथञ्चन कञ्चन जातु भजे ॥ ८॥

विना वेङ्कटेशं न नाथो न नाथः सदा वेङ्कटेशं स्मरामि स्मरामि ।
हरे वेङ्कटेश प्रसीद प्रसीद प्रियं वेङ्कटेश प्रयच्छ प्रयच्छ ॥ ९॥

अहं दूरतस्ते पदाम्भोज युग्म-प्रणामेच्छ याऽऽगत्य सेवां करोमि ।
सकृत्सेवया नित्यसेवा फलं त्वं प्रयच्छ प्रयच्छ प्रभो वेङ्कटेश ॥ १०॥

अज्ञानिना मया दोषान् अशेषान् विहितान् हरे ।
क्षमस्व त्वं क्षमस्व त्वं शेषशैल शिखामणे ॥ ११॥
॥ इति वेङ्कटेश स्तोत्रम् ॥

अथ वेङ्कटेश प्रपत्ति ।
ईशानां जगतोऽस्य वेङ्कटपते र्विष्णोः परां प्रेयसीं
तद्वक्षस्स्थल नित्यवास रसिकां तत्क्षान्ति संवर्धिनीम् ।
पद्मालङ्कृत पाणि पल्लव युगां पद्मासनस्थां श्रियं
वात्सल्यादि गुणोज्ज्वलां भगवतीं वन्दे जगन्मातरम् ॥ १॥

श्रीमन् कृपा जलनिधे कृत सर्वलोक
सर्वज्ञ शक्त नतवत्सल सर्वशेषिन् ।
स्वामिन् सुशील सुलभाश्रित पारिजात
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ २॥

आनूपुरार्पित सुजात सुगन्धि पुष्प-
सौरभ्य सौरभ करौ सम सन्निवेशौ ।
सौम्यौ सदाऽनु भवनेऽपि नवानुभाव्यौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ३॥

सद्यो विकासि समुदित्वर सान्द्रराग-
सौरभ्य निर्भर सरोरुह साम्यवार्ताम् ।
सम्यक्षु साहस पदेषु विलेखयन्तौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ४॥

रेखामय ध्वज सुधा कलशातपत्र
वज्राङ्कुशाम्बुरुह कल्पक शङ्ख चक्रैः ।
भव्यै रलङ्कृत तलौ परतत्त्व चिन्हैः
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ५॥

ताम्रोदर द्युति पराजित पद्मरागौ
बाह्यै र्महोभि रभिभूत महेन्द्र नीलौ ।
उद्य न्नखांशुभि रुदस्त शशाङ्क भासौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ६॥

सप्रेम भीति कमलाकर पल्लवाभ्यां
संवाहनेऽपि सपदि क्लम मादधानौ ।
कान्ताव वाङ्ग्मनस गोचर सौकुमार्यौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ७॥

लक्ष्मी मही तदनुरूप निजानुभाव-
नीलादि दिव्य महिषी कर पल्लवानाम् ।
आरुण्य सङ्क्रमणतः किल सान्द्ररागौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ८॥

नित्यानम द्विधि शिवादि किरीट कोटि-
प्रत्युप्त दीप्त नवरत्न महः प्ररोहैः ।
नीराजना विधि मुदार मुपादधानौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ९॥

विष्णोः पदे परम इत्युदित प्रशंसौ
यौ मध्व उत्स इति भोग्य तया ऽप्युपात्तौ ।
भूयस्तथेति तव पाणि तल प्रदिष्टौ

श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ १०॥

पार्थाय तत्सदृश सारथिना त्वयैव
यौ दर्शितौ स्वचरणौ शरणं व्रजेति ।
भूयोऽपि मह्य मिह तौ कर दर्शितौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ११॥

मन्मूर्ध्नि कालिय फणे विकटाट वीषु
श्रीवेङ्कटाद्रि शिखरे शिरसि श्रुतीनाम् ।
चित्तेऽप्यनन्य मनसां सममाहितौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ १२॥

अम्लान हृष्य दवनीतल कीर्ण पुष्पौ
श्रीवेङ्कटाद्रि शिखराभरणायमानौ ।
आनन्दिताखिल मनो नयनौ तवैतौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ १३॥

प्रायः प्रपन्न जनता प्रथमाव गाह्यौ
मातुस्स्तनाविव शिशो रमृतायमानौ ।

प्राप्तौ परस्पर तुला मतुलान्तरौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ १४॥

सत्त्वोत्तरैस् सतत सेव्य पदाम्बुजेन
संसार तारक दयार्द्र दृगञ्चलेन ।
सौम्यो पयन्तृ मुनिना मम दर्शितौ ते
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ १५॥

श्रीश श्रिया घटिकया त्वदुपाय भावे
प्राप्ये त्वयि स्वय मुपेयतया स्फुरन्त्या ।
नित्याश्रिताय निरवद्य गुणाय तुभ्यं
स्यां किङ्करो वृष गिरीश न जातु मह्यम् ॥ १६॥
॥ इति वेङ्कटेश प्रपत्ति ॥

अथ वेङ्कटेश मङ्गलाशासनम् ।
श्रियः कान्ताय कल्याण निधये निधयेऽर्थिनां
श्रीवेङ्कट निवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥ १॥

लक्ष्मी सविभ्र मालोक सुभ्रू विभ्रम चक्षुषे

चक्षुषे सर्वलोकानां वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ २॥

श्रीवेङ्कटाद्रि शृङ्गाङ्ग्र मङ्गलाभरणाङ्घ्रये
मङ्गलानां निवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥ ३॥

सर्वावयव सौन्दर्य सम्पदा सर्वचेतसां
सदा सम्मोहना यास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ४॥

नित्याय निरवद्याय सत्यानन्द चिदात्मने
सर्वान्त रात्मने श्रीमद्वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ५॥

स्वतस् सर्वविदे सर्वशक्तये सर्वशेषिणे
सुलभाय सुशीलाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ६॥

परस्मै ब्रह्मणे पूर्ण कामाय परमात्मने
प्रयुञ्जे परतत्त्वाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ७॥

आकाल तत्त्व मश्रान्तं आत्मना मनुपश्यतां
अतृप्त्यमृत रूपाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ८॥

प्रायस्स्व चरणौ पुंसां शरण्यत्वेन पाणिना
कृपयाऽऽदिशते श्रीमद्वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ९॥

दयामृत तरङ्गिण्या स्तरङ्गै रिव शीतलैः
अपाङ्गैः सिञ्चते विश्वं वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ १०॥

स्रग्भूषाम्बर हेतीनां सुषमावह मूर्तये
सर्वार्ति शमना यास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ११॥

श्रीवैकुण्ठ विरक्ताय स्वामि पुष्करिणी तटे
रमया रममाणाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ १२॥

श्रीमत्सुन्दर जामातृ मुनि मानस वासिने
सर्वलोक निवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥ १३॥

मङ्गलाशासन परै र्मदाचार्य पुरोगमैः
सर्वैश्च पूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तु मङ्गलम् ॥ १४॥
॥ इति वेङ्कटेश मङ्गलाशासनम् ॥

STOTRADHWANI